

Rationes ex scripturis, et Apostolicis Traditionibus de prompta ad demonstrandum potestatem iurisdictionis Ecclesiasticae a Deo proprie, et uere, et immediati proficisci per Pontificem Episcoporum, et B. Petri Principis Apostolorum successorem

(54)

1 Si quia Aaron erat mediator sermonis Moysis apud Pharaonem, ut tradit scriptura, et Ap. doctrina, sermo Aaronis sermo Dei erat proprie, et uere, Ergo cum Pontifex in ordinatione Episcopi dicit, Accipe Euangelium, et uade praedica populo tibi commisso, quod ad potestatem iuris, dictionis pertinet. cum hoc inquam, dicit, factus mediator Christi, qui dixit per B. Petrum, basili gregem, qui in uerbis est. consequens est, ut sermo similiter Pontificis sit sermo Christi, Christus ergo est, qui proprie dat potestatem iurisdictionis Ecclesiasticae, qui uere dicit Accipe Euangelium, uade, et praedica populo tibi commisso

2 Si secundum Apostolicam traditionem, ut testatur Hier. in Epistola ad Euegrum, hoc sunt in Ecclesia Episcopi, Presbyteri, et Diaconi, quod in ueteri Testamento Aaron filius eius, et Leuita. Aaron autem senior erat secundum Legem Diuinam potestati iurisdictionis filius suis, id est sacerdotibus, ut intelligi possit ex Num. c. 17. Deut. 16. Eccl. 65. Ergo et in nouo Testamento etiam Episcopus secundum Legem Diuinam superior est presbyteris potestati iurisdictionis

3 Si Apostolus praecipit Timotheo Episcopo ut aduersus Presbyterum non suscipiat accusationem nisi sub duobus, aut tribus testibus, est autem haec lex non Pontificis, sed Christi in Pauli loquentis Ergo epus non per humanam legem, sed per Diuinam habet potestatem iurisdictionis in presbyteros, qui sunt sub eius potestate

4 Dionys. Azoar. eccl. hier. c. 5. describens, ac distinguens ordinationem Epi ab ordinatione presbyteri, ait lege Diuina tributum esse Episcopis, ut omnia sacramenta conficiant, et omnes ecc. gubernationes, siue dispositiones in suis Ecclesijs administrant,

aque virtus proprie ex iure diuino est potestas iuris diuini, ut ordinari
si quidem utrumq; in eodem loco simul nihil distinguens ait Dionys. tri
butum esse lege diuina episcopo

5. Si regis electio a Deo est secundum scripturam, et secundum Apostolica
traditionem, qua est in 7. lib. clem. rom. qua tamen potestas, quia sa
cularis, non per legem Evangelicam, sed per humanam tribuitur.
ergo multo magis, magisq; proprie erit a Deo electio ad potestatem
iuris diuini spiritualis, qua per legem diuinam de pascendis ouibus
in Euangelio scriptam tribuitur.

6. Iubet Constitutio Ap^{ca} qua est in 7. lib. clem. de charismatibus
et ordinationibus, ut sicut potestates seculares non debent contemnere
subiectos, sic neq; Episcopus contemnat Presbyteros, neq; Presbyteri
laicos. hoc aut ad potestatem iuris diuini pertinet; Talis enim ipse
habet subiectos; quia inquit esse Christianos, in nobis utum est
scilicet adiuantem Deo, esse uero Apostolos, aut Ep^{os} non est penes
nos, sed potius inquit penes Deum, qui charismata tribuit. Ergo
Deus est qui dat proprie, et uere charismate potestatis iuris diuini
ecclesiasticae; neq; est in homine, ut in dno situm, dare illam, sed
tantum ministrare, sicut ait b. Petrus, qui ministrat (inquit) tibi
est uirtute, quam administrat Deus

Traditio Ap^{ca} in eodem lib. in ordinatione Epⁱ, sic iubet precari
(ut hodie faciunt in Ecclesia orientali; effunde ex t^e sp^{us} guberna
torij super hunc famulum tuum, quem ad Episcopatum tuum
sanctum elegisti; ut eo tibi fungeretur sine uitio, et quarela, offer
retq; tibi dona, et potestatem haberet remittendi peccata secundu
mandatum tuum, item constituendi clericos, ac soluendi omni
uinculum secundum potestatem, quam Apostolis dedisti. Constit
aut

aut ad potestatem iurisdictionis pertinet potestatem subordi-
 namentum excommunicationis, quam potestatem deus dat secundum
 Evangelium, et Apostolicam traditionem. Ergo potestas iuris-
 dictionis ecc^{ca} et. ~~qualis non est ab homine~~, sed a Deo est. Item
 traditio Ap^{ca} in ordinatione presbyteri sic docet precari. Imple
 cum spiritu gratia et consilij, ut populum tuum adiuves, et gubernet
 sicut Moysi iussu, eligere seniores, quos spiritu implevisti, at illis
 dedit Deus de spiritu Moysi, sicut ait scriptura. Ergo et pres-
 byteris cum Episcopus permittit gubernare, Deus dat de spiritu
 Episcopi, id est de charismati potestatis iurisdictionis, quam habet
 Epus, non autem dat proprie et vere ipse Epus.

8 Item occidentalis Ecc^{ca} sic in ordinatione Ep^{ca} secundum Ap^{ca} tra-
 ditionem ~~procedit~~ dicens. Daresi duas claves regni caelorum ut
 utatur, non ut gloriatus potate, quam tribuis, et tribuas ei ad
 sedem Episcopalem ad regendum Ecclesiam tuam. Illud
 primum dicitur de potate ordinis, hoc secundum de potestate
 iurisdictionis, et utrumque ex aequo petit ordinari a Deo, ut
 proprie, et immediate datur. Sed per medium ministrum
 quod quidem non potest esse nisi iustus dei, qui omnia implet
 immediate attingat effectum. Et igitur potas iurisdictionis im-
 mediate ex Deo

9 Ap^{ca} ait, Nemo sibi sumit honorem, sed qui vocatur a Deo
 tangit Aaron, loquitur autem de honore sacerdotali: et potas iur-
 dictionis ecc^{ca} honor est sacerdotibus proprie, et hierarchica
 concordans. Ergo nemo sumit eum, nisi vocatus a Deo secundu
 legem eius. a Deo igitur vocatur proprie, et vere, et non
 ab homine nisi tangit a ministro, et mediatore (Frish. qui
 in Ecc^{ca} Frish. legitur a ministro potestatem iurisdictionis

Si Schisma erat dicere, Ego sum Pauli, ego sum Apollo, quasi in nomine
Pauli, ut est in uirtute Pauli, aut in nomine Apollo baptizati essent,
ac non potius in uirtute Christi, qua una est in omni baptismo per
inuocationem tantum personarum diuinarum. Ergo similiter schisma est
dicere Ego potestatem habeo iurisditionis a Deo, ego habeo a
Pont. quasi in nomine, siue in uirtute Pontificis, et non potius in
uirtute Dei, qui uirtutem administrat, potestas quales tribuatur
et quali Christus diuinitus sit. quare sicut Apoll. ait. quid igitur
Apollo. quid igitur Paulus? nonne ministri eius, cui credidistis
sicut Pont. in dispensatione mysteriorum misit est mihi minister Dei
et dispensator, ac uicarius, et mediator Christi mediatoris Dei, et
hominum.

8
Scribitur Apoll. posuit deus in Ecclesia primum et Apolos, secundo Pro-
phetas, hi sunt Episcopi, quorum est interpretari ut de illis dicitur
in eorum ordinatione, tertio doctores, hi sunt Presbyteri, ut de
eis quoque dicitur in eorum ordinatione, deinde uirtutes, siue mira-
cula facienda cum opus est, siue ad alia spiritualia, exinde gratia
curationum hi sunt exorciste, qui curant energumenos, deinde
subiungit opitulatores, gubernationes, quod si gubernationes
Ecc. et quales ponit deus in Ecclesia. Est autem potestas iurisditionis
potestas gubernandi, ergo potestas iurisditionis a Deo est proprie, tanquam
charisma spiritus non autem ab hominibus

12
Item sicut illi 70. quos Dominus misit Moysi eggere, fuerunt adu-
tores Moysi, quibus tanquam electis Moise non Moyses (ut scripu-
tura testatur) sed deus dedit de spiritu id est de charismate spiritus
quem dederat Moysi, sic Episcopi qui a Deo per Pont. uocantur
sunt aduocati Pont. et Presbyteri, qui a Deo uocantur per
epm

Episcopum ordinatorem, adiutores. Qui ergo Deus dat si-
militer Episcopis de plenitudine Episcopi, sive potestatis, quam
dedit Pont. et similiter dat Presbyteris de potestate, quam
dedit Episcopus. Est igitur potestas iurisdictionis proprie a Deo

13

Ex. de aucte et usu pallij c. ad Honoram, satis significat
textus Innoc. III. a quo assumptus est Pont. in plenitudine
potestatis ab eo alios Episcopos vocatos esse in partem sollicitu-
dinis. sic enim ait. sane Rom. Pont. in Missarum solemnibus
pallio semper utitur, et ubiq. quoniam assumptus est, scilicet a
Deo in plenitudinem potestatis, quae per pallium signifi-
ficatur, alij aut. neq. semper, neq. ubiq., sed in Ecclesia
sua in qua iurisdictionem ecclesiasticam acceperunt certis
debet uti dicitur, quoniam vocati sunt in partem sollicitu-
dinis non in plenitudinem potestatis. sicut dicit Pont.
Innoc. de Pont. fice. assumptum esse nempe a Deo in pleni-
tudinem potestatis. sic dicit ceteros Episcopos vocatos esse nempe
a Deo in partem sollicitudinis. Non. n. dicit vocatos esse
a Deo. sed vocatos esse in partem sollicitudinis, non in
plenitudinem potestatis scilicet sicut Pont. vocatus et as-
sumptus est a Deo, sic illos vocatos esse a Deo

14

Sanctus Thomas lib. 3. contra Gent. c. 70. sicut agens
inquit, infinitum invenitur immediatum actuum, ita
virtus primi agentis invenitur immediata ad producendum
effectum. nam virtus infimi agentis non habet q. producat
hunc effectum ex se, sed ex virtute superioris proximi
et virtus illius ex virtute superioris, et sic virtus su-

premi sup^{er}mi agentis inuenitur ex se productura effectus quasi causa
immediata sicut patet in principijs demonstrationum quorum primum est
immediatum. sicut ergo non est inconueniens, quod una alio produatur
ex aliquo agente, et eius uirtute, ita non est inconueniens, quod pro-
ducatur idem effectus ab inferiore agente et adeo licet alio, et alio
modo. Et rursus eodem Thomas in quest. latius disputans q. viij
ar. 7. si inquit, consideremus supposita agentia, quodlibet agens
particulare est immediatum ad suum effectum. si aut consideremus
uirtutem, qua fit actio, sic uirtus superioris causa erit immedi-
ator effectui q. uirtus inferioris. Et idem in resp. ad. iij.
Ista inquit natura operatio est etiam operatio uirtutis diuina
sicut operatio instrumenti est per uirtutem agentis principa-
lis et in resp. ad. iij. tam Deus, inquit, q. natura immediati
operantur licet ordinantur secundum prius et posterius quia
scilicet prima et immediata causa est Deus q. si haec uera
sunt, ut quidem sunt, repugnat rationi, et natura, quod isti
dicunt statum. inuisionem immediati creati a Pont. mediati
uero a Deo. Nam si Deus est causa immediata actionis cuius,
libet rei naturales mouens, et applicans uirtutem immedi-
atam ad agendum, quanto magis fuerit actionis rei supra
naturam?

Perrius dicit. Unde quisq. inquit, licet accipit gram in altero
alio, illam administrantes, sicut boni dispensatores multi-
formis grae Dei, si quis loquitur tanq. sermones Dei, si
quis ministrat tanq. ex uirtute, quam Deus administrat,
sine praebet. Cum igitur ptas inuisionis. Quales grae sit
conseq.

consequens est iuxta sententiam B. Petri non ex virtute
 hominis sed ex virtute Dei administrari, et præberi
 nobis non est igitur ex Pontifice proprie potestas iuris,
 dictionis, sed ex Deo

Applicatio ad mulierem in coniugium secundum carnem
 fit immediate, et proprie a Deo per legem eius quam
 dedit Adæ, et in eo ceteris coniugibus, qui ut Patres
 tradunt in Adæ promiserunt, quod ille inquitens, Hoc
 nunc os ex osibus meis, et caro de carne mea, propter
 hoc relinquet homo patrem, et matrem, et adhaerebit uxori
 sue et erunt duo in carnem unam. Ergo applicatio Episcopi
 ad Ecclesiam in coniugium spirituale, cum sit diuinus
 erit non minus a Deo, et secundum leges eius illam
 scilicet pasce oves meas. quod in Petro tangit in capite
 et origine dictum esse successoribus testantur Pres
 Nuncius vero applicatio ad Ecclesiam fit per collationem
 potestatis iurisdictionis Ergo potestas iurisdictionis
 est a Deo immediate et proprie secundum legem eius
 quod si hoc coniugium spirituale adque diuino iure
 sanctum dissolubile est, talem soluit Deus esse na
 turam coniugii, quod ad edificationem ecclesie insti
 tuit, que aliquando postulat, ut Episcopus ab una ecclesia
 ad aliam transferatur, aliquando ut Ecclesia priuetur
 illud vero secundum carnem, quod ad generationem legitimam
 filiorum instituit, indissolubile esse voluit

Postremo ut in ore duorum vel trium aut etiam quatuor
 stet omne uerbum, B. Basilus in constitutionibus monastici
 tradit cum dixit Christus Petro pasce oues meas, Petrum
 constituisse pastorem Ecclesie, et consequenter dedisse omni-
 nibus pastoribus, et magistris potestatem spirituales pas-
 cendi. Item Leo magnus sermone 9. de die anniuersariis sue
 assumptionis, cum (inquit) dixit Petro. tibi dabo clauis
 regni celorum; et quocumque ligaueris super terram
 erit ligatum et in celis & transiit in alios Aplos
 uis potestatis huius, et ad omnes Ecclesie principes
 decreti huius constitutio comenit, sed non frustra
 uni comendatur quod omnibus intimatur. Petro enim
 ideo singulariter creditur quia cunctis Ecclesie rectori-
 bus Petri forma proponitur. Item B. Ambr. in suo
 Pastoralis, idcirco (inquit) nos, quibus in uerbis Domini
 tradita est dispensatio, et qui gregem Christi alendum sus-
 cepimus, et quae sequuntur. Et paulo post, uae iam mihi
 est, si clauis illas regni celorum, quas in V. Beato Petro
 Apostolo cuncti suscepimus sacerdotes minime reser-
 uauere. Et paulo infra de potestate uiridictionis
 repetitum est (inquit) a domino teho, pasce oues
 meas, quas oues, et quem gregem non solum tunc
 beatus suscepit Petrus, sed nobis cum eas suscepit
 et cum illo nos suscepimus omnes. unde regende sacer-
 dotes

dotibus contraduntur, et merito rectoribus suis inbduuntur
 Idem sensus Aug^s in lib. de Pastoribus. loquens enim de
 parabola boni pastoris: non ideo (inquit) modo vacentur
 pastores, et dicitur pastor quia non inuenit dominus cui
 comendaret oues suas. tunc aut ideo comendauit. quia
 Petrum inuenit, immo uero et in ipso Petro unitatem
 comendauit. multi erant Apostoli, et uni dicitur
 pasce oues meas, omnes pastores in uno sunt, et unum
 sunt. Hactenus Aug^s Potestas ergo pasceudi, ac proinde
 iurisdictionis ab eo uere, et proprie tribuitur, a quo
 tributa est b. Petro, et qui olim dixit ei. pasce oues
 meas, idem dicit nunc unicuique Episcopo pastori, pasce
 oues meas, dicit inq^m per Pontificem tanq^m mediatore
 Christi, in quo tanq^m in successore Petri principis Apo-
 stolorum est plenitudo potestatis Episcopalis αὐτοκρατορίας
 id est auctoritatis. quia nemo aliorum Episcoporum
 nisi per eum, et sub eo a Deo accipit potestatem Episco-
 palem ad regendam Ecclesiam, neq^m sine eius auctoritate
 et licentia quicq^m fuerit ardeum facere potest. sed ut
 illi, qui contra dicunt loqui uolunt. uocari scilicet
 Episcopos ad potestatem iurisdictionis a Pontifice, nūq^m
 sic scriptura, neq^m Patres, neq^m Synodi, neq^m ipsi Ponti-
 fices loquuti sunt, sed potius profana uerborum
 nouitas est ab scripturis, et Apostolicis traditionib^{us}
 aliena; aut doceant ipsi contrarium, et coarguant nos

si possunt, uel potius arguant Apostolicum, qui dixit
nemo sibi sumit honorem, sed qui uocabatur a Deo
iungit Aaron.